

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 29.9.2010
KOM(2010) 525 slutlig

2010/0279 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Framväxten av stora makroekonomiska obalanser med bland annat stora och varaktiga skillnader i konkurrenskraftsutveckling visade sig vara ytterst skadliga för Europeiska unionen och särskilt för euron när krisen slog till. Under åren som föregick krisen ledde låga finansieringskostnader till en felaktig allokering av resurser som ofta gick till mindre produktiva användningsområden, vilket ledde till ohållbara konsumtionsnivåer, fastighetsbubblor och en stadigt ökande både extern och inhemsk skuldsättning i vissa medlemsstater. Det är därför viktigt att utveckla ett nytt strukturerat förfarande för förebyggande och korrigerande av skadliga makroekonomiska obalanser i alla medlemsstater.

I meddelandet och rapporten EMU@10: Framsteg och utmaningar efter 10 år med den ekonomiska och monetära unionen¹ föreslog kommissionen en bred politisk dagordning för att få EMU att fungera bättre. I meddelandet betonades särskilt behovet av att bredda den ekonomiska övervakningen för att upptäcka och åtgärda makroekonomiska obalanser på ett tidigt stadium. Fördjupad övervakning ansågs särskilt motiverat när det gällde den externa konkurrenskraften och bytesbalansen, där betydande skillnader mellan medlemsstaterna hade uppkommit sedan euron infördes. För att åtgärda problemen beslöt Eurogruppen att inleda en regelbunden granskning av konkurrenskraftsutvecklingen inom euroområdet som hade gett goda resultat.

I Europa 2020 framläggs en ambitiös och heltäckande strategi för en intelligent, hållbar och inkluderande tillväxt för EU:s ekonomi. Mot bakgrund av den rådande krisen läggs i strategin ny tonvikt på att komma till rätta med Europas svagheter när det gäller att följa upp makroekonomiska och strukturella problem. Med hänsyn till att euroområdet är nära ekonomiskt och finansiellt sammanlänkat och med tanke på de effekter detta får på den gemensamma valutan, uppmanas medlemsstaterna i Europa 2020-strategin att utveckla en särskild ram för den ekonomiska politiken i euroområdet för att hantera mer omfattande makroekonomiska obalanser². Ur detta perspektiv krävs en mekanism grundad på lagstiftning för att övervaka orsakerna till makroekonomiska obalanser och vid behov säkerställa lämpliga korrigerande åtgärder. Den nödvändiga kopplingen mellan förebyggande och korrigerande åtgärder är avgörande för att undvika smärtsamma ekonomiska korrigeringsåtgärder när väl obalanserna har blivit ohållbara.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Mot bakgrund av en kris av aldrig tidigare skådad omfattning och förutom de omedelbara åtgärder som vidtogs för att hantera de akuta behoven, reagerade kommissionen snabbt med en ambitiös men samtidigt realistisk reformagenda. Detta tog sig uttryck i två meddelanden till Europaparlamentet och rådet, som offentliggjordes den 12 maj respektive den 30 juni 2010. Genom att välja offentliga rättsliga dokument som kommunikationsmedel ville

¹ *European Economy* nr 2/2008, Europeiska kommissionen, GD Ekonomi och finans.

² Kommissionen har argumenterat för djupare och bredare ekonomisk samordning i euroområdet flera gånger tidigare, t.ex. i den årliga bedömningen av euroområdet 2009 och i meddelandet från 2008 "EMU@10: framsteg och utmaningar efter 10 år med den ekonomiska och monetära unionen".

kommissionen visa sin vilja till dialog med medlemsstaterna, Europaparlamentet och övriga intressenter, samtidigt som man gav praktiska åtgärdsförslag.

I sitt meddelande av den 12 maj 2010 fastslog kommissionen en strategi i flera led för att förstärka samordningen av den ekonomiska politiken. I meddelandet betonas att man bör använda de övervakningsinstrument som medges enligt fördraget. Om så krävs bör de befintliga instrumenten ändras och kompletteras. I meddelandet uppmanas till att förstärka efterlevnaden av stabilitets- och tillväxtpakten och bredda den ekonomiska övervakningen. För att uppnå detta skulle inrättandet av en ”europeisk termin” för samordning av den ekonomiska politiken göra att medlemsstaterna kunde dra nytta av tidig samordning på europeisk nivå. Slutligen anges i meddelandet de principer som en stabil krishanteringsram för medlemsstaterna inom euroområdet bör bygga på. De flesta förslagen gäller hela EU, men för problem som rör euroområdet skulle mer krävande regler införas.

Under tiden ökade spänningarna på finansmarknaden och den 9 maj 2010 beslutade Ekofinrådet på förslag från kommissionen vid ett extrainkallat möte att upprätta en europeisk stabiliseringsmekanism och enades om ett kraftfullt åtagande för att påskynda en konsolidering av de offentliga finanserna där så krävs.

Den 30 juni 2010 antog kommissionen ett uppdaterat meddelande där man närmare beskriver detaljerna kring de principer för ekonomisk övervakning som fastslogs i meddelandet av den 12 maj. Meddelandet fokuserade på genomförande- och verkställighetsfrågor. Där betonades att EU behöver en kraftfullare makroekonomisk länderövervakning som sammanför alla relevanta ekonomiska politikområden. Makroekonomiska obalanser bör betraktas i ett sammanhang tillsammans med finanspolitik och tillväxtfrämjande reformer inom ramen för Europa 2020. Utökad övervakning skulle förankras i konceptet med en ”europeisk termin” och åtföljas av en uppsättning sanktioner för att förebygga eller korrigera avvikelser som skulle kunna äventyra EU:s och euroområdets finansiella stabilitet. När det gäller finanspolitiken bör både den förebyggande och den korrigerande aspekten av stabilitets- och tillväxtpakten betonas. En övergripande beskrivning av åtgärder vid makroekonomiska obalanser mellan medlemsstaterna gavs även.

Genom ovannämnda meddelanden bidrog kommissionen till arbetet inom arbetsgruppen för ekonomisk styrning. Arbetsgruppen inrättades av Europeiska rådet i mars 2010 och leds av Europeiska rådets ordförande. Arbetsgruppen erkände att obalanser utgjorde ett specifikt problem, i synnerhet för euroområdets medlemmar. Man insåg behovet av mer noggrann övervakning av den makroekonomiska utvecklingen med hjälp av ett begränsat antal nyckelparametrar, särskilt genom en varningsmekanism. Vidare enades man om att den makroekonomiska övervakningen bör ske parallellt med budgetövervakningen enligt stabilitets- och tillväxtpakten.

Europeiska rådet har noggrant följt arbetsgruppens arbete. En första information gavs i Europeiska rådets slutsatser av den 17 juni, där man kom överens om att ta fram en resultattavla för att kunna upptäcka ohållbara eller farliga tendenser i ett tidigt skede. Europeiska rådet välkomnar i sina slutsatser av den 16 september 2010 utvecklingen av en ny ram för makroekonomisk övervakning för att i tid korrigera ohållbara skillnader i konkurrenskraft och makroekonomiska obalanser.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

Den fullt utvecklade mekanismen för förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser består av två förslag till förordningar. Det första förslaget anges huvuddragen i förfarandet vid alltför stora obalanser, medan det andra fokuserar på verkställighetsmekanismerna. Båda beskrivs i tur och ordning i denna motivering.

Föreliggande inledande förslag till förordning syftar till att ge en ram för att identifiera och åtgärda makroekonomiska obalanser, däribland försämrade konkurrenskraftsutveckling. Det kompletterar därmed den ländervisa övervakning av makroekonomiska strukturer som föreskrivs i Europa 2020.

Förfarandet vid alltför stora obalanser är ett helt nytt inslag i EU:s ekonomiska övervakning. Det innefattar en regelbunden bedömning av risken för obalanser, inklusive en förvarningsmekanism, förenad med regler för att göra det möjligt att vidta korrigerande åtgärder i händelse av skadliga markoekonomiska obalanser i en vidare mening än avseende finanspolitiken. Förfarandet vid alltför stora obalanser omfattar alla medlemsstater.

Övervakningen inleds med en förvarningsmekanism som syftar till att identifiera medlemsstater med makroekonomiska obalanser som har nått potentiellt problematiska nivåer. Förvarningsmekanismen består av en resultattavla (artikel 3) som kompletteras av en kritisk kvalitativ analys. Resultattavlan utformas för att vara överblickbar. Den ska också vara relativt enkel och bygga på ekonomiska fakta. Ett antal indikatorer syftar till att i ett tidigt skede upptäcka obalanser som håller på att uppstå inom olika delar av ekonomin. Indikatorerna bör vara så pass breda att de täcker alla tänkbara fall av större obalanser och tillräckligt känsliga för att upptäcka obalanser på ett tidigt stadium. Resultattavlan kommer att bestå av flera olika indikatorer för varje medlemsstat.

Förvarningsnivåer kommer att fastställas och tillkännages för varje indikator för ökad överblickbarhet och ökat utkrävande av ansvar. För vissa indikatorer blir tröskelvärdena symmetriska, dvs. de kommer att upptäcka både alltför höga och alltför låga variabelvärden. Det är emellertid viktigt att komma ihåg att indikatorerna inte bör betraktas som vare sig politiska mål eller politiska instrument. Exempelvis kan ett underskott i bytesbalansen på tre procent anses som acceptabelt i ett konvergensland med stora investeringsbehov men inte i ett mer utvecklat land med en snabbt åldrande befolkning. Tröskelvärdena bör därför betraktas som indikativa värden som vägledning för bedömningen snarare än tolkas mekaniskt, och de bör kompletteras med ekonomiska bedömningar och landspecifik expertis.

Kommissionen kommer att offentliggöra de indikatorer som ingår i resultattavlan, deras respektive värden och tillhörande underliggande metodik i ett separat dokument för att skapa full öppenhet om hur förvarningsmekanismen fungerar. Resultattavlans sammansättning kan variera över tid i takt med att hoten mot den makroekonomiska stabiliteten förändras eller tillgången till uppgifter förbättras. Indikatorer kan vara såväl externa som inhemska. Ett mått på utlandsställningen (t.ex. bytesbalans och utlandsskuld) och pris- eller kostnadskonkurrenskraft (t.ex. real effektiv växelkurs) skulle underlätta upptäckten av obalanser i de utrikes affärerna. Användningen av inhemska indikatorer (t.ex. skuldsättning i den privata sektorn samt offentliga skulder) är motiverad med hänvisning till att externa obalanser med nödvändighet motsvaras av inhemska obalanser. Övervakning av inhemska indikatorer kan också vara motiverad på egna grunder eftersom inhemska obalanser kan få återverkningar på andra medlemsstater, särskilt genom finansiella spridningseffekter.

Sammantaget skulle dessa indikatorer täcka en stor del av analysbehoven för en preliminär bedömning av möjliga obalanser.

Kommissionen kommer regelbundet att offentliggöra resultaten från resultatavlan tillsammans med en kommissionsrapport som ska ge en bakgrundsförklaring till eventuella potentiellt motstridiga signaler från resultatavlans olika indikatorerna (artikel 4). Grundat på alla tillgängliga uppgifter kommer kommissionen att sammanställa en förteckning över medlemsstater som bedöms vara i riskzonen för obalanser. Diskussioner inom rådet och Eurogruppen på ett tidigt stadium kommer att möjliggöra för kommissionen att få återkoppling från medlemsstaterna och garantera insyn i kommissionens överläggningar. Efter dessa diskussioner kommer kommissionen att genomföra djuplodande granskningar i de medlemsstater där förvarningsmekanismen visar på möjliga obalanser eller risk för obalanser (artikel 5). Den djuplodande granskningen kommer att bestå av en ingående undersökning av de underliggande problemen i den aktuella medlemsstaten. Vid behov kan granskningen genomföras i samband med övervakningsuppdrag i det berörda landet. Alla förvarningar eller rekommendationer från Europeiska systemrisknämnden kommer att beaktas, tillsammans med den planerade ekonomiska politiken i den medlemsstat som granskas, vilken återspeglas i landets stabilitets- och konvergensprogram och det nationella reformprogrammet. Kommissionens djuplodande analys kan ge tre olika möjliga resultat i enlighet med vad som föreskrivs i artiklarna 6 och 7:

- Om de makroekonomiska obalanserna bedöms som oproblematiska kommer kommissionen att föreslå att inga ytterligare åtgärder vidtas.
- Om kommissionen efter den djuplodande granskningen anser att makroekonomiska obalanser (eller risk för obalanser) föreligger, kommer man att rekommendera rådet att anta de nödvändiga förebyggande rekommendationerna för den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 121.2 i fördraget. Enligt de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och beroende på typen av obalans kan de förebyggande rekommendationerna avse problem inom många olika politikområden.
- Om den djuplodande granskningen tyder på allvarliga obalanser eller obalanser som kan äventyra den ekonomiska och monetära unionens funktion i en medlemsstat, kan rådet på rekommendation av kommissionen anta rekommendationer i enlighet med artikel 121.4 i fördraget. I dessa rekommendationer kan rådet konstatera att en alltför stor obalans föreligger och rekommendera den berörda medlemsstaten att vidta korrigerande åtgärder inom en viss tidsram samt att lägga fram sin planerade politik i en plan för korrigerande åtgärder. Medlemsstater med alltför stora obalanser enligt definitionen för ”förfarande vid alltför stora obalanser” skulle utsättas för ett ökat kollegialt tryck. Rekommendationerna bör offentliggöras, vara mer detaljerade och föreskrivande än de ”förebyggande” rekommendationer som föreskrivs i artikel 6. Beroende på typen av obalans skulle den föreskrivna politiken kunna gälla finanspolitiska frågor, lönefrågor, makrostrukturell politik och politik för stabilitetstillsyn (makroprudentiell tillsyn) under översyn av myndigheterna.

När ett förfarande vid alltför stora obalanser har inletts måste den berörda medlemsstaten enligt artikel 8 anta en plan för korrigerande åtgärder inom en bestämd tidsram för att fastställa en färdplan för genomförandet av de politiska åtgärderna. Planen för korrigerande åtgärder styrker den berörda medlemsstatens vilja att arbeta för att lösa obalanserna. Rådet ska bedöma planen för korrigerande åtgärder inom två månader efter det att den lämnats in och på grundval av en kommissionsrapport. Om planen anses tillräcklig, på grundval av

förslaget från kommissionen, ska rådet anta ett yttrande som godkänner den. Om de åtgärder som vidtagits eller planeras i planen för korrigerande åtgärder eller tidsplanen för deras genomförande inte anses tillräckliga för att efterkomma dessa rekommendationer, ska rådet på förslag från kommissionen uppmana medlemsstaten att ändra sin korrigeringsplan inom en ny tidsfrist. Den flexibilitet som är inbyggd i förfarandet bör göra det möjligt för rådet att fastställa en lämplig tidsfrist när det utfärdar rekommendationer enligt förfarandet vid alltför stora obalanser med hänsyn till omfattningen av obalanserna och hur akut problemet är samt i vilken grad situationen kan åtgärdas genom ekonomisk-politiska åtgärder. Till skillnad från finanspolitiken står inte alla ekonomisk-politiska medel under de nationella myndigheternas direkta kontroll när det gäller att komma till rätta med obalanser. Beroende på typen av korrigerande ekonomisk-politiska åtgärder kan dessa dessutom ha en fördröjande inverkan på elimineringen av obalanser. Under de tio år som närmast föregick krisen 2008 ökade till exempel stadigt skillnaderna i konkurrens- och bytesbalansställning mellan medlemsstaterna i euroområdet. För att korrigera konkurrenskraftsförluster och obalanser i de utrikes affärerna krävs stora förändringar av relativa priser och kostnader samt en omfördelning av utbud och efterfrågan mellan icke-handelssektorn och exportsektorn. I många medlemsstater inom euroområdet kännetecknas ekonomin av relativt betydande stelheter på arbets- och varumarknaderna, vilket i avsaknad av lämpliga reformer sannolikt förlänger anpassningsperioden. Kommissionen kommer i alla händelser att övervaka att korrigerande åtgärder genomförs av de berörda medlemsstaterna, som enligt artikel 9 är skyldiga att regelbundet lämna in lägesrapporter. Om de ekonomiska förhållandena förändras kan rekommendationerna vid alltför stora obalanser ändras på grundval av en rekommendation från kommissionen.

Rådet kommer på grundval av en rekommendation från kommissionen att avgöra om den berörda medlemsstaten har vidtagit de rekommenderade korrigerande åtgärderna eller inte. I artikel 10 anges villkoren för denna bedömning. Om rådet anser att den berörda medlemsstaten har vidtagit lämpliga åtgärder kommer förfarandet att lämnas vilande. Att det lämnas vilande innebär att medlemsstaten gör tillfredsställande framsteg genom korrigerande åtgärder. På grund av den ibland långa fördröjningen mellan antagandet av en korrigerande åtgärd och åtgärdens verkan kan det emellertid ta en viss tid att effektivt komma till rätta med problem med makroekonomiska obalanser. Den berörda medlemsstaten måste lämna in regelbundna rapporter och stå under övervakning tills förfarandet vid alltför stora obalanser har avslutats.

Långsiktiga och framgångsrika korrigerande åtgärder kommer slutligen att bidra till att obalanserna rättas till. I artikel 11 föreskrivs att förfarandet vid alltför stora obalanser kommer att avslutas när rådet, på grundval av kommissionens rekommendation, konstaterar att det inte längre finns några alltför stora obalanser i medlemsstaten.

Om den berörda medlemsstaten inte har vidtagit lämpliga åtgärder kommer förfarandet vid alltför stora obalanser att gå vidare. Rådet måste anta omarbetade rekommendationer med en ny tidsfrist, som troligtvis blir kortare, för att vidta de korrigerande åtgärderna. För medlemsstater inom euroområdet kan verkställighetsmekanismen leda till de sanktioner som beskrivs i förordningen om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet. Dessutom kan bristande efterlevnad av de rekommendationer som grundas på övervakningen av obalanser även betraktas som en försvårande faktor i bedömningen av den finanspolitiska situationen inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten, vilket skapar självförstärkande synergieffekter mellan olika inslag i den ekonomiska politiken på verkställighetsnivån.

Det andra förslaget till förordning handlar om verkställigheten av åtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser. Det åtföljer föreliggande förordning om förfarandet vid alltför stora obalanser och fokuserar på verkställighet för medlemsstater inom euroområdet. I det andra förslaget till förordning preciseras att om en medlemsstat upprepade gånger bryter mot rådets rekommendationer till åtgärder vid alltför stora makroekonomiska obalanser måste medlemsstaten årligen erlägga böter tills rådet konstaterar att korrigerande åtgärder har vidtagits. Upprepad underlåtenhet definieras som underlåtenhet att följa rådets rekommendation inom den nya tidsfrist som fastställts i enlighet med artikel 10.4 i förordning (...). Medlemsstaten måste även erlägga årliga böter om den upprepade gånger underlåter att till rådet och kommissionen lämna in en plan för korrigerande åtgärder som på ett tillfredsställande sätt efterkommer rådets rekommendationer. I detta fall definieras upprepad underlåtenhet som underlåtenhet att lämna in en tillfredsställande plan för korrigerande åtgärder inom den nya tidsfrist som fastställts i enlighet med artikel 8.2 i förordning (...). De årliga böterna ger medlemsstaterna i euroområdet de nödvändiga incitamenten för att efterkomma rekommendationerna eller utarbeta en tillfredsställande plan för korrigerande åtgärder också efter det att den första boten har erlagts.

För att garantera lika behandling mellan medlemsstaterna bör böterna vara lika stora för alla medlemsstater i euroområdet och uppgå till 0,1 procent av den berörda medlemsstatens BNP föregående år. Kommissionen kommer att föreslå den maximalt tillåtna bötessumman, och detta förslag kommer att anses som antaget om inte rådet med kvalificerad majoritet beslutar något annat inom tio dagar efter det att kommissionen har antagit förslaget. Rådet kan ändra kommissionens förslag genom ett enhälligt beslut i enlighet med artikel 293.1 i fördraget.

Rådet kan, på grundval av ett förslag från kommissionen, upphäva eller sätta ned bötesbeloppet. Kommissionen kan lägga fram ett förslag om detta efter bedömning av en motiverad begäran från medlemsstaten, vilket skulle ge en omvänd bevisbörda för tillämpning av sanktionen. Kommissionen kan också lägga fram ett förslag i samma syfte med hänvisning till exceptionella ekonomiska omständigheter, såsom de definieras i stabilitets- och tillväxtpakten (förordning (EG) nr 1467/97).

Rådsbeslut om sådana böter kommer endast att fattas av de rådsmedlemmar som företräder medlemsstater med euron som valuta. Rösten från den rådsledamot som företräder den berörda medlemsstaten kommer inte att räknas.

De böter som föreskrivs i detta förslag till förordning utgör sådana andra inkomster som avses i artikel 311 i fördraget. I enlighet med etablerad praxis för den korrigerande aspekten av stabilitets- och tillväxtpakten (förordning (EG) nr 1467/97) kommer denna inkomst att fördelas mellan medlemsstater som har euron som valuta och som inte omfattas av ett förfarande vid alltför stora obalanser enligt definitionen i förordning (...) och inte är involverade i ett förfarande vid alltför stort underskott enligt definitionen i förordning (EG) nr 1467/97. Fördelningen sker i proportion till respektive medlemsstats andel av den totala bruttonationalinkomsten (BNI) för dessa medlemsstater.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 136 i kombination med artikel 121.6, och

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till medlemsstaternas parlament,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Den samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik inom unionen som föreskrivs i fördraget, bör innebära att följande grundprinciper följs: stabila priser, sunda offentliga finanser och monetära förhållanden samt en hållbar betalningsbalans.
- (2) Det finns behov av att bygga vidare på erfarenheterna av hur den ekonomiska och monetära unionen har fungerat de första tio åren.
- (3) Framför allt bör övervakningen av medlemsstaternas ekonomiska politik breddas utöver övervakning av de offentliga finanserna för att förhindra alltför stora makroekonomiska obalanser och hjälpa de berörda medlemsstaterna att upprätta korrigeringsplaner innan avvikelserna blir bestående. Detta bör ske parallellt med en fördjupad finanspolitisk övervakning.
- (4) För att stödja hävandet av obalanserna krävs att ett förfarande för detta fastställs i lag.
- (5) Den multilaterala övervakning som avses i artikel 121.3 och 121.4 i fördraget bör kompletteras med särskilda bestämmelser om upptäckt, förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser. Förfarandet bör vara integrerat i den årliga multilaterala övervakningscykeln.

³ EUT C, , s. .

- (6) Verkställandet av förordning (EU) nr [.../...]⁴ bör stärkas genom att böter införs för medlemsstater, som har euron som valuta, när dessa vid upprepade tillfällen bryter mot rekommendationerna till åtgärder vid alltför stora makroekonomiska obalanser.
- (7) Makroekonomiska obalanser kan skapa onödiga fluktuationer i de offentliga intäkterna och utgifterna under hela den ekonomiska cykeln, något som i sin tur påverkar totalerna och snedvrider bilden för finanspolitisk planering och beslutsfattande. Olämpliga finanspolitiska val som baseras på snedvridda trender kan försvaga, och möjligen äventyra, de offentliga finansernas hållbarhet. Om finanspolitiska och andra makroekonomiska obalanser inte kontrolleras, kan de förstärka varandra och eventuellt äventyra den ekonomiska och monetära unionens korrekta funktionssätt. Därför bör ett system för korrigerande åtgärder för att följa rekommendationerna bidra till budgetdisciplin i de medlemsstater som har euron som valuta.
- (8) Om en medlemsstat vid upprepade tillfällen undlåter att följa rådets rekommendationer till åtgärder vid alltför stora makroekonomiska obalanser, bör den som regel åläggas årliga böter intill dess rådet konstaterar att medlemsstaten har vidtagit korrigerande åtgärder för att följa rekommendationerna.
- (9) Om medlemsstaten vid upprepade tillfällen undlåter att upprätta en korrigeringsplan för att genomföra rådets rekommendationer, bör den likaledes som regel erlagga årliga böter tills rådet konstaterar att medlemsstaten har tillhandahållit en korrigeringsplan som leder till att rekommendationerna följs i tillfredsställande grad.
- (10) För att säkerställa likabehandling för medlemsstaterna bör böten vara likvärdig för samtliga medlemsstater som har euron som valuta och uppgå till 0,1 % av den berörda medlemsstatens bruttonationalprodukt för föregående år.
- (11) Tillämpningen av bötesförfarandet mot medlemsstater som undlåter att vidta effektiva åtgärder för att korrigera de makroekonomiska obalanserna bör utformas på ett sådant sätt att böter blir regel och inte undantag för dessa medlemsstater.
- (12) De individuella böterna bör fördelas mellan de medlemsstater som har euron som valuta och som varken är föremål för ett förfarande vid alltför stora obalanser eller har ett alltför stort underskott.
- (13) Rådet bör ges befogenhet att anta enskilda beslut för föreläggande av böter i enlighet med denna förordning. Dessa enskilda beslut är en del av den samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik som sker inom rådet i enlighet med artikel 121.1 i förordningen, och utgör därmed en integrerad uppföljning av de åtgärder som rådet har vidtagit i enlighet med artikel 121 i fördraget och förordning (EU) nr [.../...].
- (14) Eftersom denna förordning innehåller generella bestämmelser om effektivt verkställande av förordning (EU) nr [.../...], bör den antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet som avses i artikel 121.6 i fördraget.
- (15) På grund av de täta handelsmässiga och finansiella förbindelserna mellan medlemsstaterna och de externa effekterna av den nationella ekonomiska politiken på unionen och euroområdet som helhet, kan medlemsstaterna själva inte i tillräcklig utsträckning upprätta en effektiv ram för

⁴ EUT L [...], [...], [...].

upptäckt och förebyggande av makroekonomiska obalanser. Det kan istället bättre uppnås på unionsnivå. Därför bör unionen, i enlighet med artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen, anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel bör denna förordning inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fråga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs ett bötesystem för effektiv korrigerande av makroekonomiska obalanser i euroområdet.
2. Denna förordning är tillämplig i de medlemsstater som har euron som valuta.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i artikel 2 i förordning (EU) nr [...] gälla.

Dessutom gäller följande definitioner:

- *exceptionella ekonomiska omständigheter*: förhållanden då ett offentligt underskott som överstiger referensvärdet anse vara en undantagsvis företeelse enligt artikel 126.2 a i fördraget och i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1467/97⁵.

Artikel 3

Böter

1. Rådet ska på förslag av kommissionen utdöma en årlig bot
 - (1) om två på varandra följande tidsfrister har fastställts i enlighet med artiklarna 7.2 och 10.4 i förordning (EU) nr [...] och rådet därefter i enlighet med artikel 10.4 i den förordningen slår fast att medlemsstaten i fråga fortfarande inte har vidtagit de korrigerande åtgärder som rekommenderas, eller
 - (2) om två på varandra följande tidsfrister har fastställts i enlighet med artikel 8.1 och 8.2 i förordning (EU) nr [...] och rådet därefter i enlighet med artikel 8.2 i den förordningen slår fast att medlemsstaten i fråga än en gång har lämnat in en otillräcklig korrigeringsplan.

Beslutet ska anses vara antaget av rådet, om inte rådet med kvalificerad majoritet beslutar att förkasta förslaget inom tio dagar efter det att kommissionen har antagit det. Rådet får ändra förslaget i enlighet med artikel 293.1 i fördraget.

⁵ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

2. Den årliga bot som föreslås av kommissionen ska uppgå till 0,1 % av den berörda medlemsstatens BNP för det föregående året.

3. Utan hinder av punkt 2 får kommissionen föreslå att minska bötesbeloppet eller upphäva boten, antingen till följd av exceptionella ekonomiska omständigheter eller efter det att ett motiverat yttrande sänts från den berörda medlemsstaten till kommissionen inom tio dagar efter det att rådets slutsatser i punkt 1 har antagits.

4. Om en medlemsstat har betalat en årlig bot för ett givet kalenderår och rådet därefter i enlighet med artikel 10.2 i förordning (EU) nr [.../...] konstaterar att medlemsstaten har vidtagit de rekommenderade korrigerande åtgärderna under året i fråga, ska den bot som betalats för det året återbetalas till medlemsstaten proportionellt mot tiden.

Artikel 4

Fördelning av bötesbeloppen

De böter som indrivits i enlighet med artikel 3 i denna förordning ska utgöra sådana andra inkomster som avses i artikel 311 i fördraget, och ska, i proportion till de berättigade medlemsstaternas andel av den totala bruttonationalinkomsten (BNI), fördelas mellan de medlemsstater som har euron som valuta och som inte omfattas av ett förfarande vid alltför stora obalanser enligt definitionen i förordning (EU) nr [.../...] och inte har ett alltför stort underskott i enlighet med artikel 126.6 i fördraget.

Artikel 5

Omröstning i rådet

I samband med de åtgärder som avses i artikel 3 ska endast de rådsmedlemmar rösta som företräder medlemsstater som har euron som valuta, och rådet ska agera utan att beakta rösterna från den medlem av rådet som företräder den berörda medlemsstaten.

En kvalificerad majoritet av de rådsledamöter som avses i förra stycket ska fastställas i enlighet med artikel 238.3 a i fördraget.

Artikel 6

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande